

Sygn. akt I C 225/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Targu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Przemysław Mościcki
Protokolant:	sekretarka Paulina Waliczek

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2019 r. w Nowym Targu

na rozprawie

sprawy z powództwa P. C.

przeciwko (...) S.A z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A

z siedzibą w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 9 300 zł (dziewięć tysięcy trzysta złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 lipca 2017 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3 282 zł (trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 1 800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje ściągnąć od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa -Sądu Rejonowego w Nowym Targu kwotę 805,95 zł (osiemset pięć złotych 95/100) tytułem wydatków.

SSR Przemysław Mościcki

Sygn. akt I C 225/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 listopada 2019 r.

Powód P. C. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 11.688,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 lipca 2017 r. do dnia zapłaty.

Uzasadniając żądanie pozwu powód podał, że w dniu 1 czerwca 2017 r. doszło do uszkodzenia jego samochodu marki R. (...) o nr rej. (...). Powód, który zawarł ze stroną pozwaną umowę dobrowolnego ubezpieczenia AC w wariantcie serwisowym „od wszystkich ryzyk”, dokonał zgłoszenia szkody i zwrócił się z wnioskiem o wypłatę odszkodowania. Strona pozwana uznając tzw. szkodę całkowitą wypłaciła jedynie część odszkodowania, a to kwotę 46

301,10 zł. Zdaniem powoda wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wyliczona przez pozwanego ubezpieczyciela jest znacząco zaniżona, a rzeczywista wartość samochodu w stanie nieuszkodzonym na dzień szkody wynosiła 88 788,00 zł i była równa sumie ubezpieczenia. Powód dochodzi kwoty stanowiącej różnicę między wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym oraz pozostałościami o wartości 30 798,90 zł, przy uwzględnieniu dotychczas wypłaconego odszkodowania.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwany (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazano, że pozwany przyjął swoją odpowiedzialność z tytułu dodatkowego ubezpieczenia AC za skutki zdarzenia z 1 czerwca 2017 r. Likwidacja szkody nastąpiła w oparciu o zapisu ogólnych warunków umowy (OWU) ubezpieczenia komunikacyjnego. Powód nie zawarł umowy AC z opcją stała wartość pojazdu, co oznacza, że wartość pojazdu powinna zostać wyliczona na dzień szkody, a nie na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia. Powód zawarł umowę ubezpieczenia z opcją (...) S. (...) co oznacza wyłącznie, iż suma ubezpieczenia nie ulega pomniejszeniu o każde wypłacone odszkodowanie. Zgodnie z § 18 ust. 4 OWU w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości. Dotychczas wypłacona kwota odszkodowania jest odpowiednia, a żądanie zapłaty dalszej kwoty należy uznać za nieuzasadnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W sprawie bezsporne było, że powoda łączyła ze stroną pozwaną (...) S.A. z siedzibą w W. dobrowolna umowa ubezpieczenia autocasco (AC) na okres od 19.01.2017 do 18.02.2018 r., której przedmiotem było ubezpieczenie samochodu osobowego R. (...) o nr rej. (...) - stwierdzona polisą o numerze (...). Strony zawarły umowę w wariancie pełnej ochrony (od wszystkich ryzyk), z serwisowym wariantem ustalania kosztów naprawy. W dacie zawarcia powyższej umowy obowiązywały Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) S.A nr (...) z dnia 15 września 2016 r., które stanowiły integralną część powyższej umowy. Stosownie do §18 ust. 4 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów). Koszty naprawy nie stanowią podstawy do ustalenia wysokości odszkodowania (ust. 3). Za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem opcji (...) Wartość 100%, tj. stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia (§ 9 ust. 1 pkt 1). Powód nie wybrał jednak ten opcji, decydując się jedynie na auto Ochronę S. (...) (suma ubezpieczenia nie ulega pomniejszeniu o każde wypłacone odszkodowanie).

dowód: polisa k. 12-13, OWU k. 32-47, akta szkody k. 56-57.

W dniu 1 czerwca 2017 r. doszło do uszkodzenia pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...). Powód dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi, który w trakcie postępowania likwidacyjnego dokonał wyceny pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 77 100,00 zł brutto. W związku z tym, że koszty naprawy samochodu zostały określone na kwotę 53 581,37 zł brutto, pozwany ustalił, że ze względu na stosunek kosztów naprawy do wartości pojazdu w przedmiotowej sprawie zachodzi przypadek szkody całkowitej.

dowód: akta szkody k. 14, 56-57, 59-68.

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego strona pozwana przyznała na rzecz powoda odszkodowanie w wysokości 46 301,10 zł. Podstawą wyliczenia tej kwoty było ustalenie stosunku wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym do wartości pojazdu uszkodzonego, przy czym ustalono, że wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 30 798,90 zł brutto. Uszkodzony pojazd został sprzedany za powyższą kwotę.

dowód: akta szkody k. 14, akta szkody k. 58.

Wartość rynkowa nieuszkodzonego pojazdu należącego do powoda na dzień wystąpienia szkody wynosiła 86 400 zł brutto. Wartość tego pojazdu w stanie uszkodzonym jest równa kwocie uzyskanej ze sprzedaży tego pojazdu w wyniku licytacji przeprowadzonej na zlecenie strony pozwanej, tj. 30 798,90 zł brutto. Przy określaniu wartości pojazdu dokonano ujemnej korekty jego wartości z tytułu rejestracji po 15 maja 2016 r. oraz przebiegu większego niż przebieg normatywny.

dowód: opinia biegłego T. M. (1) k. 182-189, opinia uzupełniająca – k. 201.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów.

Zarówno okoliczności zaistnienia szkody, jak i fakt, że powód posiadał ubezpieczenie u strony pozwanej, były bezsporne. Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność co do zasady i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi tytułem odszkodowania kwotę 46 301,10 zł. W toku postępowania sądowego powód nie kwestionował również ustaleń ubezpieczyciela co do wystąpienia szkody całkowitej. Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do sposobu ustalenia wartości samochodu nieuszkodzonego, która stanowiła podstawę wyliczenia wysokości odszkodowania właściwego w świetle umowy oraz OWU.

Wartość pojazdu Sąd ustalił na podstawie opinii głównej i uzupełniającej biegłego w zakresie ruchu drogowego oraz mechaniki budowy pojazdów T. M. (1). Sąd dopuścił z urzędu dowód z opinii biegłego T. M. wobec niejednoznaczności ustaleń biegłego S. K., kwestionowanych przez powoda, a wobec tego budzących zasadnicze wątpliwości.

Oceniając dowód z pierwotnej opinii biegłego T. M. Sąd miał na uwadze, iż sporządzona została w oparciu o materiał zgromadzony w aktach sprawy, w sposób wyczerpujący odpowiadając na pytania Sądu. Zarzuty do powyższej opinii zgłosił powód, wnosząc o jej uzupełnienie w zakresie podstawy i zasadności stosowania korekt wartości pojazdu oraz zobowiązanie do sporządzenia kalkulacji naprawy pojazdu wg obowiązującego systemu kosztorysowego cen części i usług (...). Biegły przedstawił opinię uzupełniającą, w której wyczerpująco wyjaśnił zasady dokonywania korekt wartości pojazdu. Jednocześnie jako bezzasadny należy ocenić wniosek pełnomocnika powoda o zobowiązanie biegłego do sporządzenia kalkulacji naprawy pojazdu, a to dlatego, iż powód nie kwestionował faktu zaistnienia szkody całkowitej, zaś wartość odszkodowania powinna być równa różnicy wartości pojazdu nieuszkodzonego na dzień szkody a wartością jego pozostałości. Ustalania kalkulacji kwoty naprawy jest więc w okolicznościach przedmiotowej sprawy bezcelowe.

Wnioski opinii głównej i uzupełniającej biegłego Sąd ocenił tym samym jako miarodajne i w pełni wiarygodne.

Przymiotem wiarygodności Sąd obdarzył dokumenty w postaci akt szkodowych. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawniony podmiot, a ich autentyczność oraz prawdziwość zawartych w nich danych nie były kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Powód wywodzi swe roszczenie z łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco. Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. § 2 pkt 1 powołanego przepisu stanowi, że świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Strony zawarły umowę ubezpieczenia autocasco (AC) na okres od 19.02.2017 do 18.02.2018 r. W umowie przyjęto wariant (...) S. (...), oznaczającej, iż suma ubezpieczenia nie ulega pomniejszeniu o każde wypłacone odszkodowanie.

Bezsporne pomiędzy stronami było zajście zdarzenia, od ziszczenia którego zaktualizował się obowiązek strony pozwanej, tzn. bezsporna była sama zasada odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela – sporem objęta była jedynie wysokość świadczenia ubezpieczyciela, związana ze sposobem ustalania wartości pojazdu nieuszkodzonego.

Oceniając w jaki sposób powinno nastąpić ustalenie wysokości odszkodowania na rzecz powoda, należy przede wszystkim brać pod uwagę zapisy ogólnych warunków ubezpieczenia, które stanowią integralną część łączącej strony umowy. Stosownie do ogólnych warunków ubezpieczenia (§ 18 ust. 4) w przypadku wystąpienia szkody całkowitej podstawę ustalenia wysokości odszkodowania stanowi wartość pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszona o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części. Zdaniem Sądu postanowienie OWU, zgodnie z którym określenie wartości szkody następuje według stanu na dzień ustalania odszkodowania, jest nieprecyzyjne a poza tym może być krzywdzące dla ubezpieczonego. Pomiędzy szkodą a ustaleniem jej wysokości może upłynąć bowiem znaczny upływ czasu, co może nieść dla siebie negatywne następstwa dla ubezpieczonego skoro upływ czasu skutkuje z reguły obniżeniem wartości pojazdu objętego umową ubezpieczenia. Logiczne zatem wydaje się, iż ustalenie wartości pojazdu powinno nastąpić według stanu na dzień wystąpienia szkody. Ewentualne opóźnienie ubezpieczyciela w trakcie postępowania likwidacyjnego nie powinno mieć bowiem wpływu na ustalenie wysokości odszkodowania. Uzyskiwane odszkodowanie ma wyrównać poszkodowanemu uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę. Warto zauważyć, że również strona pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty wskazała, że wartość pojazdu powinna zostać wyliczona na dzień szkody (k. 29).

Powód nie wykupił wariantu ubezpieczenia (...) Wartość 100%, w którym wartość pojazdu jest stała w całym okresie ubezpieczenia (§ 9 ust. 1 pkt 1 OWU). Z tego względu należy przyjąć, że cztery miesiące po zawarciu umowy wartość pojazdu uległa odpowiedniemu zmniejszeniu, w związku z jego normalnym zużyciem. Wartość pojazdu na dzień wystąpienia szkody została ustalona na podstawie opinii biegłego, z uwzględnieniem korekt jego wartości, zgodnie z definicjami zamieszczonymi w systemie wycen wartości pojazdów systemu (...)E.. Z opinii biegłego T. M. wynika, iż strona pozwana nie ustaliła prawidłowo wartości pojazdu nieuszkodzonego, z czego wynikało zaniżenie wartości całego odszkodowania, jednakże nie w takim zakresie, w jakim domagał się powód. Wartość pojazdu nieuszkodzonego na dzień wystąpienia szkody (86 400,00 zł), stanowiąca podstawę ustalenia odszkodowania pomniejszona o wartość rynkową pozostałości (30 798,90 zł), z potrąceniem kwoty wypłaconego już przez stronę pozwaną odszkodowania (46 301,10 zł) wynosi 9 300,00 zł. Dlatego też roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Powód domagał się również odsetek od dnia 3 lipca 2017 r. do dnia zapłaty. Zgodnie z art. 817 § 2 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powód niezwłocznie zgłosił szkodę stronie pozwanej. Roszczenie odsetkowe stało się więc wymagalne 3 lipca 2017 r. i od tej daty należało zasądzić odsetki. Co prawda data, z którą w okolicznościach konkretnej sprawy zakład ubezpieczeń popada w opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego na rzecz poszkodowanego wymaga określenia indywidualnie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2011 r., I CSK 243/10, LEX nr 848109), jednakże w okolicznościach przedmiotowej sprawy pozwany ubezpieczyciel już w trakcie postępowania likwidacyjnego miał możliwość ustalenia wysokości doznanej przez powoda szkody i wypłaty odszkodowania w żądanej wysokości, dlatego należy przyjąć, że jest zobowiązany do zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie począwszy od upływu terminu spełnienia świadczenia w trakcie postępowania likwidacyjnego.

Tym samym, mając na uwadze powyższe okoliczności oraz przytoczone przepisy prawa, orzeczono jak w punkcie I i II sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Jako że powód uległ tylko co do nieznaczonej części swojego żądania, Sąd zobowiązał stronę pozwaną do zwrotu całości kosztów procesu na jego rzecz. Wynagrodzenie pełnomocnika powoda Sąd ustalił jednak w oparciu o wartość uwzględnionego roszczenia (9 300 zł) - według stawki minimalnej określonej w § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, a więc w kwocie 1800 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). Obok kosztów

zastępstwa procesowego, na koszty powoda w niniejszej sprawie składa się koszt opłaty sądowej od pozwu od uwzględnionego roszczenia w wysokości 465,00 zł oraz zaliczka na poczet opinii biegłego w kwocie 1000 zł.

Pozostałe wydatki na opinie biegłych – ponad wpłaconą już zaliczkę, Sąd nakazał ściągnąć od strony pozwanej na podstawie art. 83 ust. 2 u.k.s.c.

SSR Przemysław Mościcki

Z:

- 1) odnot.
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej
- 3) kal. 14 dni

10.12.2019

SSR Przemysław Mościcki